

WIKIDONES BENISSA 2019

BIOGRAFIES DE DONES DE BENISSA DURANT LA II REPÚBLICA (1931-1939)

Robert Llopis i Sendra
tombaturons@gmail.com

- **Antonia Tro Orihuel:** Nascuda a Benissa. Presidenta del *Sindicato de Obreras de Oficios Varios* des de la seua constitució en desembre de 1931 fins a gener de 1934. Aquest sindicat va ser l'únic amb representació de dones en la seua junta directiva entre 1931-1936 (entre els inicis de la República i el colp militar de juliol de 1936, va haver-hi a Benissa 4 societats obreres: per una banda, el *Sindicato de Oficios Varios* de la UGT i el *Sindicato Único* CNT, i per altra, el *Sindicato de Oficios Varios Defensa Regional Obrera*, vinculat a la dreta regional agrària, i el *Sindicato de Obreras de Oficios Varios*). El *Sindicato de Obreras* era un sindicat exclusivament femení. Segons el cronista de Benissa, Joan Josep Cardona i Ivars: «..existia un sindicat prou influenciat pel vicari Enrique Bernabeu denominat *Sindicato de Obreras de Oficios Varios*, que incloïa a la majoria de les modistes i cosidores del poble i que era conegut popularment per *Sindicat de l'agulla*».¹ No obstant això, algunes membres de les diverses juntes directives del sindicat d'obreres també eren treballadores del Taller d'Ivars, com Catalina Sendra Font, Josefa Llavador Giner, Josefa Vallés Ronda i Angelita Crespo. Els estatuts d'aquest sindicat van ser aprovats pel governador civil d'Alacant el 8 de desembre de 1931, amb domicili al carrer Sant Tomàs, número 8. A final d'eixe mes, el 20 de desembre, la seua presidenta, Antonia Tro Orihuel comunicava a l'Ajuntament de Benissa que: "...dicha Sociedad entrará en funciones a partir de la fecha en su Domicilio Social lo que le participo a los fines de la vigente ley de Asociaciones". La Junta d'aquest sindicat va ser renovada a inicis de febrer de 1933, i Antonia Tro va continuar com a presidenta. La resta de la Junta estava composta per Pascuala Roselló Sendra com a sotspresidenta; Trinidad Bernabeu Manresa, com a secretària; Josefa Llavador Giner, com a sotssecretària; Antonia Bisquert Roselló com a tesorera; Catalina Sendra Font, com a sotstesorera; Josefa Cabrera Ivars, com a comptadora, i les següents vocals: Pascuala Yborra Orihuel, María Josefa Ronda Ivars, Josefa Vallés Ronda, Milagro Giner Orihuel, Josefina Cabrera Sánchez i María Ribes Ronda.
- **Antonia Bisquert Roselló:** Nascuda a Benissa. Presidenta del *Sindicato de Obreras de Oficios Varios*, a partir de gener de 1934. Aquest sindicat va ser l'únic amb representació de dones en la seua junta directiva entre 1931-1936. Era un sindicat exclusivament femení. Segons el cronista de Benissa, Joan Josep Cardona i Ivars: «... existia un sindicat prou influenciat pel vicari Enrique Bernabeu denominat *Sindicato de Obreras de Oficios Varios*, que incloïa a la majoria de les modistes i cosidores del poble i que era conegut popularment per *Sindicat de l'agulla*».² Tanmateix, algunes membres de les diverses juntes directives del sindicat d'obreres també eren treballadores del Taller d'Ivars com Catalina Sendra Font, Josefa Llavador Giner, Josefa Vallés Ronda i Angelita Crespo. La darrera renovació que coneixem de la Junta del sindicat d'obreres es va celebrar el 7 de gener de 1934. Antonia Bisquert Roselló va entrar com a nova presidenta i Pascuala Roselló Sendra va seguir com a sotspresidenta. També van ser renovats els càrrecs de secretària per Adela Bernabeu Manresa; el de tesorera per a Josefa Llopis Ivars, i accedirien com a vocals noves Josefa Ronda Ivars, Josefa Teresa Mauri Ivars i Angelita Crespo Ronda. El sindicat d'obreres disposava d'una secció d'ensenyança per a les seues sòcies.

---

¹CARDONA i IVARS, J. J. (2002): Història de la Parròquia de Benissa, València: J. J. Cardona i Ivars.

²CARDONA i IVARS, J. J. (2002): Història de la Parròquia de Benissa, València: J. J. Cardona i Ivars.

- **Magdalena Ivars Torres:** Nascuda a Benissa. Modista de professió. Delegada de la Comissió Pro Campanya d'Hivern de Benissa per Solidaritat Internacional Antifeixista-SIA, en octubre de 1938. SIA era una organització humanitària llibertària i vinculada al sindicat Confederació Nacional del Treball-CNT. Aquestes campanyes d'hivern recollien donacions econòmiques, roba i calçat destinats als combatents de l'Exèrcit Popular de la República. Un poc abans, el 12 de gener de 1938, la *Sociedad Obrera Femenina* de la UGT i la *Sección Femenina* de la CNT, van col·laborar econòmicament amb la *Semana del Niño*, amb 50 i 75 pessetes respectivament, segons el periòdic *Nuestra Bandera*. En la postguerra, Magdalena va estar alguna temporada emigrada a Algèria treballant en el servei d'una casa de francesos acomodats.

- **Josefa Ribes Capó:** Nascuda a Benissa el 8 d'octubre de 1920. Segons el *Diccionario biográfico del socialismo español*³ de la *Fundación Pablo Iglesias*, era militant del PSOE des de febrer de 1936. Cofundadora de les Joventuts Socialistes de Benissa en maig de 1936, i tot seguit secretària de les Joventuts Socialistes Unificades-JSU. El 24 de juliol de 1937 el periòdic *Bandera Roja* publicava la següent ressenya: “La conferencia provincial de las muchachas socialistas unificadas... La delegada de Benisa anuncia que en una semana se han recaudado 2.400 pesetas para ayudar a Euzkadi. Esto dice mucho de su actividad”. Durant la Guerra Civil va treballar a partir d'abril de 1938 en les oficines d'administració de l'hospital militar de Benissa. Amb la tornada de la democràcia va formar part de l'Agrupació Socialista de Benissa. Durant la dictadura, Josefa i el seu marit, Juan Cardona, van ser una de les famílies que sempre van tenir cura de les tombes dels 10 brigadistes internacionals soterrats al cementeri vell i mai els va faltar un ram de flors. Segons el periodista Miquel González Ivars, Josefa va ser qui va cosir la senyera quadribarrada i republicana de 6 metres de longitud, amb el lema “Socialisme i llibertat”, que va ser desplegada des del campanar de l'església, el “Dia de la Puríssima”, el 25 d'abril de 1976, dins d'una acció reivindicativa del PSOE, aleshores encara il·legal.⁴ En desembre de 1976, Josefa va participar en el XXVII Congrés del PSOE a Madrid (fou el primer congrés a Espanya després de la dictadura franquista). Amb la represa de les llibertats democràtiques, Josefa seria una de les impulsores, juntament amb l'agrupació socialista, de la cessió per part de l'Ajuntament d'un panteó-monument per acollir les restes dels Internacionals en el cementeri nou. Josefa va morir el 5 de setembre de 2003.

- **Dora Haut-Kaiser:** Nascuda a Viena, el 6 de novembre del 1914, d'una família jueva.⁵ Membre del Partit Comunista d'Àustria des de l'any 1934. Va vindre a l'Espanya republicana el 8 de febrer del 1937, per a ingressar com a voluntària en les Brigades Internacionals. Inicialment va estar destinada a l'*Hospital Universidad* de les Brigades Internacionals de Múrcia, com a responsable d'infermeres, i després va treballar un breu període a l'hospital de Benicàssim. L'1 de setembre del 1937 va ser traslladada a l'hospital de Benissa per oferir els seus serveis d'infermeria. Va estar treballant a l'hospital i a la llar de l'infant "Solidaritat", fins que va nàixer la seua filla Juanita, en febrer de 1938. Gràcies a les seues memòries, coneixem la seua determinació i força per seguir sent útil a la comunitat en la qual vivia, emprenent noves iniciatives com aquesta que recordaria anys després:
 “Como a mí, con mi hija bebé, no me podían emplear como enfermera, yo buscaba una ocupación que me daba la posibilidad de hacer algo útil. Muchas mujeres del pueblo trabajaban en el centro para convalecientes de Benissa y tenían que llevar a sus hijos allí. Así me ocurrió la idea de montar una guardería infantil. En la pequeña escuela del pueblo me facilitaron una aula. Iba de puerta a puerta pidiendo mesas y sillas y otras cosas que necesitaba para mi proyecto. Después de dos semanas las mujeres ya podían traer a sus

³http://www.fpabloiglesias.es/archivo-y-biblioteca/diccionario-biografico/biografias/33424_ribes-capo-josefa (Consulta: 24 de març de 2019).

⁴GONZÁLEZ IVARS, M. (2006): 25 anys de democràcia a Benissa), Benissa: Ajuntament de Benissa.

⁵<https://www.doew.at/erinnern/biographien/spanienarchiv-online/spanienfreiwillige-q/quinton-dora> (Consultat: 23 de març de 2019).

hijos y estaban agradecidas por saber que estaban bien guardados y en seguridad. Nuestros Inter brigadistas hicieron juguetes para los niños. Una madre me prestó un carrito y así podía llevar a mi hija todos los días a la guardería y tenerla a mi lado y a pesar de ello prestar ayuda [...] Después organicé para las mujeres –las mujeres del pueblo trabajaban todas allí - un jardín de infancia. Fue un trabajo bonito. Anduve por todas partes recogiendo cosas: muebles, etc. Y los hijos de estas campesinas estaban conmigo en el jardín de infancia durante el día. Era precioso”.⁶

Dora, al costat de la seua filla Juanita, i el seu marit, el doctor Hans Kaiser, van ser evacuats de Benissa a Catalunya a inicis d’abril de 1938. Finalitzada la Guerra Civil, Dora i la seua família es van exiliar a la Gran Bretanya, fins a l’acabament de la Segona Guerra Mundial.⁷ Dora va morir a Viena el 3 de març de 1995. En novembre de 2017 l’Ajuntament de Benissa, amb la presència de la seua filla Juanita, va procedir a la inauguració de “Placeta de Dora Haut i Hans Kaiser. Membres del Servei Sanitari de les Brigades Internacionals”, en agraïment al seu treball sanitari, humanitari, i a la seua solidaritat.

- **Josefa Ribes Mas:** Nascuda a Benissa el 16 de juny de 1918. Empleada a la tenda familiar dels seus pares. Infermera a l’hospital de sang *Pablo Iglesias* de Benissa, entre octubre de 1936 i març de 1937. Aquest hospital va atendre, entre d’altres, als voluntaris benissers del Batalló “Alicante Rojo” ferits en combat a Guadalajara, en desembre de 1936. L’hospital va ser impulsat pel Socors Roig Internacional-SRI, una organització humanitària comunista vinculada al Partit Comunista d’Espanya-PCE.
- **Teresa Baidal Jorro:** Nascuda a Benissa, en juliol de 1903. En l’acta de naixement consta com a Josefa Teresa. Regidora del Consell Municipal de Benissa entre el 31 de gener i l’1 d’abril de 1939, en representació de la Federació Anarquista Ibèrica-FAI. El 31 de gener de 1939 es va procedir a la reorganització del Consell Municipal de Benissa, òrgan de govern de l’Ajuntament des de 1937. Aquesta reorganització estava motivada per la incorporació militar de l’alcalde de Benissa, en aquells moments, Tomás Capó Ivars, i d’altres 6 regidors (altres 6 regidors van seguir amb el seu càrrec en la corporació municipal). Per primera vegada en la història política de Benissa dues dones accediran com a regidores de l’Ajuntament: Teresa Baidal Jorro i María Callejón Moya. En aquesta sessió constitutiva no va assistir la regidora Teresa Baidal Jorro i desconeixem els motius. Les regidores, Teresa Baidal i María Callejón van ser incloses en la Comissió d’Abastiment i Mercat, junt amb altres 5 regidors. La regidora Teresa no va assistir a cap dels 4 plens municipals posteriors (3, 10, i 17 de febrer; ni al del 8 de març) i desconeixem la seua participació en la Comissió d’Abastiment i Mercat. Justament, el primer ple municipal al qual va acudir la regidora Teresa Baidal va ser al del 15 de març de 1939, sessió a la qual no va acudir la seua companya regidora María, que representava al Partit Comunista d’Espanya. Uns dies abans s’havia produït el colp militar del coronel Casado, i de part del PSOE i la CNT, contra el president del govern republicà Juan Negrín, que va desembocar en la creació del Consell Nacional de Defensa. Forces militars afectes al president Negrín i al PCE van intentar resistir el colp però van ser derrotades. En aquest context de crisi política per finalitzar la Guerra Civil, la regidora Teresa va manifestar en el Ple municipal que: “... en nombre y representación que ostenta de la FAI ruega se haga constar la protesta por el movimiento sedicioso promovido por los comunistas, prestando su adhesión al Consejo Nacional de Defensa”. Al següent Ple municipal del 3 de març, i darrer de la Segona República a Benissa, no van acudir les regidores Teresa ni María. Tampoc van prendre part, junt amb altres 4 regidors, en l’acte d’entrega de poders a la nova gestora franquista, realitzat l’1 d’abril de 1939. S’iniciava així la llarga dictadura franquista i la manca de llibertats democràtiques. Teresa va ser l’única dona acusada per l’Ajuntament franquista, el 27 de novembre de 1940, que: “... a juicio del que suscribe

---

⁶LLOPIS i SENDRA, R. (editant-se): Brigadistes. Les Brigades Internacionals a Benissa i Dénia 1937-1938, València: Publicacions Universitat de València i Ajuntament de Dénia.

⁷LANDAUER, H. (2005): Diccionario de los voluntarios austríacos en la España Republicana 1936-1939, Madrid: Asociación de Amigos de las Brigadas Internacionales.

están incurso en la ley de Responsabilidades Políticas”. L’acusaven d’haver sigut regidora en el Consell Municipal per la FAI i feien constar que no posseïa cap bé rústic ni urbà.

- **María Callejón Moya:** Nascuda a Granada en 1905 o 1906. Possiblement María va arribar a Benissa en plena Guerra Civil evacuada des de Madrid. El 20 d’agost de 1938 estava afiliada al PCE de Benissa. Regidora del Consell Municipal de Benissa entre el 31 de gener i l’1 d’abril de 1939, en representació del Partit Comunista d’Espanya-PCE. El 31 de gener de 1939 es va procedir a la reorganització del Consell Municipal de Benissa, òrgan de govern de l’Ajuntament des de 1937. Aquesta reorganització estava motivada per la incorporació militar de l’alcalde de Benissa, Tomás Capó Ivars, i d’altres 6 regidors (altres 6 regidors van seguir amb el seu càrrec en la corporació municipal). Per primera vegada en la història política de Benissa dues dones accediran com a regidores de l’Ajuntament: Teresa Baidal Jorro i María Callejón Moya. Les regidores Teresa Baidal i María Callejón van ser incloses en la Comissió d’Abastiment i Mercat, juntament amb altres 5 regidors. Aquesta comissió a la qual pertanyia la regidora María va rebre, en el ple del 17 de febrer, el següent reconeixement: “En este periodo y por la Presidencia se da cuenta al Consejo del resultado obtenido en la administración de Abastos durante la gestión realizada por la actual comisión y enterada la corporación manifiesta la satisfacción producida por tal resultado, el cual debe ser expuesto al público para general conocimiento”. María no va acudir a la sessió plenària del 15 de març de 1939, possiblement per representar al PCE, quan just uns dies abans s’havia produït el colp militar del coronel Casado, i de part del PSOE i de la CNT, contra el president del govern republicà Juan Negrín, que va desembocar en la creació del Consell Nacional de Defensa. Forces militars afectes al president Negrín i al PCE van intentar resistir el colp però van ser derrotades. Al següent Ple municipal del 3 de març, i darrer de la Segona República a Benissa, tampoc va acudir María ni l’altra regidora Teresa Baidal Jorro. Tampoc van prendre part, com altres 4 regidors, en l’acte d’entrega de poders a la nova gestora franquista, realitzat l’1 d’abril de 1939. S’iniciava així la llarga dictadura franquista i la manca de llibertats democràtiques. Segons el *Diccionario biográfico del socialismo español* de la *Fundación Pablo Iglesias* era: “Simpatizante socialista en Madrid donde llegó en 1933 desde Granada con su marido Juan Pérez Correa. Éste falleció durante la guerra civil en Talavera de la Reina (Toledo). Finalizada ésta fue detenida permaneciendo en la prisión de Ventas (Madrid) desde el 4 de agosto de 1939 hasta 1944 que salió en libertad condicional. En 1978 residía en Valencia con 72 años”.⁸
- **Puigcerver Ivars, Josefa:** Nascuda a Benissa en 1900 o 1901. Vivia al carrer Les Parres. Segons el Consell de Guerra al qual va ser sotmesa per la dictadura franquista: “... al estallar el Movimiento era de la U.G.T. con el cargo de Presidenta de la Sección Femenina [...] por espacio de 6 meses [...] y posteriormente ingresó en el partido comunista y en el cual no desempeñó cargo alguno [...] en el que ha militado hasta la Liberación [...] Josefa Puigcerver fue una de las principales organizadoras de hospitales de Sangre rojos en Benisa. Y que ambos [al costat del seu marit José Cardona Marí] también grandes propagandistas de la Causa Marxista”. Va regentar el bar del Centre Comunista del PCE amb el seu marit José Cardona Marí. En finalitzar la guerra va ser acusada, amb el seu marit i l’exalcalde Tomás Capó Ivars, d’haver denunciat a dos sots oficials convalsents a l’hospital militar de Benissa que, en el Centre Comunista, van insultar el president del govern, Juan Negrín, el 20 de juliol de 1938. Aquesta denúncia no havia sigut impulsada per Josefa sinó per l’autoritat municipal, i va ser tramitada pel director de l’Hospital, Ramiro Fernández Tardaguila. Després d’aquest fet, Josefa va haver de testificar en el juí contra eixos militars com a testimoni de càrrec. Un d’aquest sots oficial va ser condemnat per la justícia republicana a 6 anys i 1 dia d’internament en un camp de treball. Finalitzada la guerra, Josefa va ser empresonada el 9 de maig de 1939 a Benissa i després va passar al Camp de Concentració "España" de Dénia. El 22 de febrer va ser traslladada al

---

⁸http://www.fpabloiglesias.es/archivo-y-biblioteca/diccionario-biografico/biografias/24962_callejon-moya-maria (Consultat: 23 de març de 2019).

Reformatori d'Adults d'Alacant i després a la presó de dones de Monòver, per tornar de nou a Alacant, el 2 d'abril de 1940. El 5 d'abril de 1940 un Consell de Guerra la va condemnar, amb altres 2 acusats, per un delictes de “*Auxilio a la Rebelión con la atenuante recogida de falta de peligrosidad a la pena de SEIS AÑOS Y UN DIA DE PRISIÓN MAYOR*”. En juliol de 1940 ingressaria en la Presó de Girona procedent de la de dones de Barcelona. En octubre de 1940 la seua germana Luisa va instar l'Auditoria de Guerra d'Alacant perquè li aplicaren a Josefa els beneficis de la llibertat condicional d'acord a la legislació vigent. 4 benissers de dretes van avalar la proposta per aconseguir la llibertat condicional de Josefa, i van declarar que: “... es persona que con anterioridad al Glorioso Movimiento Nacional ha observado buena conducta”. El 2 de juny de 1941 va ser posada en llibertat condicional. El 10 de juny de 1941 el delegat d'abastiments de l'Ajuntament de Benissa comunicava que: “En el dia de la fecha y procedente de la Prisión Central de Mujeres de Gerona, se ha presentado Josefa Puigcerver Ivars, la cual ha sido libertada condicionalmente fijando su residencia en esta Villa, la cual se le ha provisto de la correspondiente Alta en el racionamiento de la misma solicitada por dicha interesada”. Segons el professor Francisco Moreno, Josefa: “Sufrió un arresto de 30 días entre mayo y junio de 1945, al ser denunciada por la Junta Local de Libertad Vigilada [de Benissa] por su “pésima conducta”, actitud provocativa y ausentarse sin la debida autorización”.⁹ El 4 de maig de 1946 va quedar definitivament en llibertat. Josefa va morir el 12 de febrer de 1989.

- **María Ivars.** Nascuda a Benissa. Presidenta de la *Sociedad Obrera Femenina* de la UGT, a data de 8 d'abril de 1937, en la que comunicava a l'executiva nacional del sindicat socialista que: “Estimados camaradas: En nuestro poder vuestra muy grata del 20 del pasado mes por la que nos concedéis nuestro ingreso en esa gloriosa central Sindical. Hemos creído necesario expresaros nuestra gratitud por tan singular acogida y manifestaros al mismo tiempo nuestro firme propósito de colaborar dentro de las posibilidades de nuestros esfuerzos en pro de la causa obrera siguiendo las austeres y rectes normas de la *Unión General de Trabajadores*. Vuestro y de la causa Obrera. Por la Junta Directiva. La presidenta. María Ivars”. El 12 de gener de 1938, la *Sociedad Obrera Femenina* de la UGT i la *Sección Femenina* de la CNT, van col·laborar econòmicament amb la *Semana del Niño*, amb 50 i 75 pessetes respectivament, segons el periòdic *Nuestra Bandera*. A finals de 1938 la *Sociedad Obrera Femenina* de la UGT va realitzar un donatiu de 250 pessetes per a la *Campaña de Invierno*, en suport dels combatents de l'Exèrcit Popular de la República.
- **La vaga de dones del 26 d'abril de 1937:** Durant la Guerra Civil les dones de Benissa van protagonitzar una vaga per protestar contra la gestió dels abastiments que va provocar que la corporació del Consell Municipal posara els seus càrrecs a disposició dels partits, sindicats i del Govern Civil, el 27 d'abril de 1937. En eixa sessió plenària es van relatar els fets. S'informava que amb la constitució del Consell Municipal, el 6 de març de 1937, s'havia creat una comissió municipal d'abastiments, composta per representants de la UGT, la CNT i el PCE: “... interviniendo en su reglamentación y adquisición de productos y distribución”; la qual prenia els acords amb unanimitat i afegien que: “... todo se ha ejecutado en beneficio del pueblo que consume y produce”. Tot seguit explicaven els fets ocorreguts: “... El dia 26 a primeras horas, reunido cierto número de mujeres, alguna de ellas de significado derechista, tras impedir el Trabajo a obreras que honradamente ganaban su salario, de visitar a vecinas sin cuento para aumentar la huelga y protesta, sin dar aviso a la autoridad alguna, sin manifestar queja o solicitar alguna reforma en el sistema de administración, en fin, de una manera ilegal, se declararon en huelga, manifestándose por la población, en forma no muy plausible. Algunas hubo que impidieron la venta de pescado en el mercado con la alegación de que era excesivo el precio de venta [...] Visitaron el local oficial en donde la comisión de Abastos tiene establecidas sus oficinas y tras amenazar a los consejeros que allí se encontraban y

---

⁹<https://archivodemocracia.ua.es/va/represion-franquista-alicante/archivo-represaliados/base-de-dades-de-represaliats-pel-franquisme-a-alacant.html> (Consultat: 23 de març de 2019).

lesionar a uno de ellos, lanzaron al arroyo los documentos y mobiliario allí existentes, alterando con tales procedimientos la tranquilidad”.

Davant la manca de forces per impedir o reprimir la vaga, l'Alcaldia es va dirigir al Govern Civil per informar-lo dels fets i sol·licitar forces que garantiren i restabliren l'ordre. Poc després, van arribar a Benissa un nombre indeterminat de forces d'assalt i d'acord amb l'Alcaldia es va procedir a publicar un ban: “... ordenando la retirada de las huelguistas, bando que, a pesar de las fuerzas llegadas, impidieron su correspondiente publicación”. Sembla que malgrat la presència policial, grups de dones van començar a practicar registres domiciliaris en les cases d'alguns veïns, entre ells algun conseller de l'Ajuntament, els quals segons la corporació municipal: “... todos ellos dieron el resultado que era de esperar, o sea, que nadie tenia víveres almacenados, pues el reparto se hacía con la mayor normalidad”. Finalment la manifestació es va dissoldre i els guàrdies d'assalt tornaren a Alacant. La sessió plenària es queixava al Govern Civil que “... ha quedado maltrecha la autoridad local sin garantía alguna, como lo demuestra el hecho, de que el día siguiente se repitieron las manifestaciones (aunque no con tanta intensidad), fueron rotos los carnets que se habían distribuido para la repartición y distribución”. Uns dies després, en el Ple municipal del 6 de maig de 1937, l'alcalde Tomàs Capó va presentar la seua dimissió, així com el secretari de la corporació. Aquestes dimissions no van ser acceptades per la resta de consellers de la corporació i es va acordar que s'imprimiren targetes per a la regulació d'abastiments i el seu racionament.